

SERENISSIMO PRINCIPI
LUDOVICO-RENATO-EDUARDO
DE ROHAN,

CANONICO ARGENTORATENSI,
Cùm Theses de Universâ Philosophiâ in Collegio
SORBONÆ-PLESSÆO

Die Dominicâ nonâ mensis Julii, an. Dom. 1752, propugnaret:

O D E.

QUALIS benigno lumine recreans
Agros relaxat Phœbus, & uberem,
Calore serpens efficaci,
Seminibus dat habere succum:

Doctrina talis, dum subit intimos
Mentis recessus, luce suâ fovens
Pandit meatus, & profundum
Ingenii Jubet ire flumen,

Hac præparatur multus honos Viris
Quotquot Parentum Sanguine nobiles
Forti volatu terram inertem
Despiciunt, apicemque rerum

Prehsare tendunt. Hac, LODOIX, tuam
Gentem, ROHANNOS egregium caput
Mitrâ revinxit, purpureæque
Religio decoravit usu.

PLESSÆA nec te degenerem videt
Domus peritos SUBISII sonos
Mirata, jam laudis futuræ
Non dubium properantis omen.

Nam qui Sophorum Dogmata dividens
Mulcebat aures, fascibus hic potens
Incedit amplis, atque honorum
Materiam movet ampliorem.

Quantum RENATUS se quoque tolleret!
Quàm lata fandi copia! quæ fides!
Nobis sed heu! longum interesse
Improba mors vetuit Patronum.

O perge, tales perge sequi Duces,
PRINCEPS: sacro te fœdere comitas,
Te fronte majestas modestâ,
Te comitem Pietas habebit.

Crescet renascens clariùs in dies
Antiqua amati gloria nominis,
Surgentque fructus, unde caris
Larga fluet, Patruis voluptas.

Quid sustinenti magna negotia
Utrique debes? Pectoris insitum
Robur sagaces promovere
Ambo tibi simul allaborant.

Quem rara virtus & vigor ingeni
Sanctum vocarunt ad decus infulæ,
ARMANDUS haud spernit secundo
Sæpe tuos renovare vultu,

Præsens labores. Ut sapientibus
Monere dictis sedulus, adjuvat
Te recta conantem, regitque
Consiliis facilem, Paternos

Hic ille PRINCEPS in te animos gerens,
Qui magnus armis, bella tamen pius
Projecit, & sacris dicatus,
Castra sequi meliora gaudet.

Sic nempe doctas, quo rapit indoles,
Sectaris artes perpetuò vigil;
Majore sic famâ recentem
Grandia te sibi vindicabunt.

Sic FERDINANDUS noster amor, puer
Præclara laudis quem sitis excitat,
Gestit doceri; sic tenaci
Nostra avidus bibit aure verba.

Non te minorem se feret; ardua
Tentare suetus, viribus en novis
Assurgit, & plausus priores
Marte novo revocare discit.

Par dulce, pulchram currite semitam:
Quondam licebit carpere debitos
Vobis honores, & colentis
Vivere præsidium Palæstræ.

OFFEREBAT OBSERVANTISSIMUS

Et addictissimus JOANNES QUERVELLE,
Humanitatis Professor in Sorbonæ-Plessæo.

CUM PERMISSU. *Die quintâ mensis Julii,*
anno Domini 1752. BERRYER.